

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Samosoudce Okresního soudu v Liberci Mgr. Přemysl Pechlát rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. prosince 2019, **takto**:

I.

Obžalovaný: **Petr** [REDACTED]

narozený dne [REDACTED], dělník, trvale bytem [REDACTED]

je vinen, že:

v Příšovicích č. p. 249, na zahradě, dne 23. července 2018 v blíže nezjištěné době od 12:31 hodin do 14:54 hodin, pod vlivem alkoholu, nakopnul jejich domácí zvíře – kotě, které mělo kšíry a bylo přivázané na provaze, poléval je vodou a jiným blíže nezjištěným způsobem docílil již nejméně od 13:32 hodin, že kotě leželo na boku vedle dětského bazénu s mokrým kožichem a jevílo pouze slabé známky života neschopné pohybu, aby následně nejpozději v čase 14:54 hodin vzal perlík a nejméně jedenkrát jím udeřil kotě do oblasti hlavy, čímž kotě usmrtil, dle znaleckého posudku MVDr. Jiřího Douska, Ph.D., znalce z oboru zemědělství, odvětví veterinářství, kotěti způsobil stav, kdy mělo zachovány základní životní funkce (činnosti srdce a dýchání), a nelze vyloučit, že v tomto stavu negativního působení vlivů fyzikálního a biologického stresu vyvolaného, ať již mechanickou traumatizací orgánů (po nakopnutí či jiném blíže nezjištěném útoku) nebo poléváním vodou, docházelo k nepřiměřenému vzniku bolesti, utrpení a příkoří týraného zvířete, které lze posoudit, vzhledem k době trvání nepřiměřené bolesti, jako vysokou intenzitu týrání zvláště surovým a trýznivým způsobem,

tedy

týral zvíře zvláště surovým a trýznivým způsobem a způsobil týranému zvířeti takovým činem smrt,

čímž spáchal

přečin **týrání zvířat** podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) tr. zákoníku.

Za to se odsuzuje

podle § 302 odst. 2 tr. zákoníku za užití § 67 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku k **peněžitému trestu** ve výměře **100 (jednoho sta) denních sazeb po 400 (čtyřech stech) korunách**, celkem tedy **40 000 Kč**.

Podle § 68 odst. 5 věta druhá tr. zákoníku je obžalovaný povinen zaplatit peněžitý trest v měsíčních **splátkách ve výši 5 000 (pět tisíc) Kč** vždy ke každému poslednímu dni v kalendářním měsíci po právní moci tohoto rozsudku, pod ztrátou výhody splátek, pokud nebude byt' jediná splátka zaplacená včas.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by ve stanovené lhůtě nebyl peněžitý trest vykonán, stanovuje náhradní trest **odnětí svobody** v trvání **8 (osmi) měsíců**.

II.

Podle § 226 písm. c) tr. řádu se obžalovaný [REDAKCE], narozený dne [REDAKCE],
dělník, trvale bytem [REDAKCE]

zprošťuje obžaloby pro skutky, že

1. v Příšovicích č. p. 249, v blíže nezjištěné době v listopadu 2016, v době kolem 23:00 hodin, v místě společného bydliště, pod vlivem alkoholu v přítomnosti své manželky [REDAKCE], nar. dne [REDAKCE] t. č. zaměstnané jako strážník Městské policie v Turnově, v rámci své averze na Městskou Policii v Turnově a Policii ČR, vyhrožoval, že je všechny – myšleno strážníky Městské policie v Turnově a příslušníky PČR v Turnově sejme, všechny dostane,
2. v Příšovicích č. p. 249, v blíže nezjištěné době v září 2017, kolem 22:00 hod. v ložnici, pod vlivem alkoholu nadával manželce [REDAKCE], nar. dne [REDAKCE], t. č. zaměstnané jako strážník Městské policie v Turnově, v rámci své averze na Městskou Policii v Turnově a Policii ČR slovy: „Ty zajebaná kundo, mělas v tý nemocnici chcípnout, já mám chuť něco udělat, mám chuť vzít nůž a bodat a bodat a bodat, a já to udělám, zavolej si ty svoje fízlovský poskoky, at' přijedou, já si tady na ně počkám“,
3. v Příšovicích č. p. 249, dne 2. května 2018 v době kolem 22:00 hod., v ložnici v místě společného bydliště, pod vlivem alkoholu vyhrožoval [REDAKCE] nar. dne [REDAKCE], toho času zaměstnané jako strážník Městské policie Turnov, v rámci své averze na Městskou Policii v Turnově a Policii ČR, „vy nevíte, kdo já jsem, všechny vás podřežu“,

čímž měl spáchat

tři přečiny **násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci** podle § 352 odst. 1 tr. zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro něž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedenými v průběhu hlavního líčení byl zjištěn skutkový děj popsany shora v odsuzujícím výroku rozsudku shora.

Shodu s prvopisem potvrzuje Anežka Šimonková

2. **Obžalovaný** [REDAKCE] v rámci hlavního líčení vypověděl, že podrobnosti si k těm věcem nepamatuje. Svědkyně [REDAKCE] je nadále jeho manželkou, mají spolu syna, jako rodina změnil způsob života. Pracuje jako dělník s příjmem 22 000 Kč čistého, jiné trestní stíhání proti němu není vedeno. Jeho výdaje jsou tvořeny hypotékou ve výši 11 000 Kč a pak dalšími asi 4 000 Kč, jsou to společné výdaje s manželkou. Trest obecně prospěšných prací by byl ochoten vykonávat, ale je to pro něj docela zatěžující po psychické stránce. Podrobuje se léčbě, dochází na terapii, dále dochází k MUDr. Stegerové v Turnově a bere léky. Dle paní doktorky je to stav stabilizovaný, doporučila mu v terapii pokračovat, brát léky a abstinovat od alkoholu. Hodně mu pomohla dobrovolná hospitalizace v PN Kosmonosy, tam poznal, co se s ním děje a poznal sám sebe. Na základě terapie se sebou dokázal pracovat, výsledek je velice pozitivní. Alkohol nepožívá, stejně jej od mala nesnášel. Jiné návykové látky neužívá, ani nekouří. Dnes, když se dostává do toho kritického stavu, tak z toho dokáže vycouvat, vypne, relaxuje, jde jinam. Incident samotný si nepamatuje, ani ty následné dva dny na CPZ. Pokud něco v minulosti řešil, pak to bylo s manželkou, ale jen vůči ní, měl k ní nějakou averzi, neví proč, nikdy ji neuhodil. S policií neřešil nic, jsou kamarádi a bývalí kolegové. S manželkou to bylo osobní, ve vztahové rovině. Nepamatuje si, že by někomu někdy vyhrožoval újmou na zdraví nebo zabitím. Vůči manželce občas docházelo k nějakým výpadkům, tak třikrát do roka. Asi v období března, dubna, ke konci roku, někdy o prázdninách, většinou za střízliva, ty události si moc nepamatuje. K tomu skutku 4 v podané obžalobě si nic nepamatuje, vůbec neví, co se stalo. Ví pouze, že ten den byl doma a poslouchal rádio, hlídal syna Petra. Posléze byla soudem obžalovanému přečtena ta část jeho výpovědi z přípravného řízení, kde uvedl, že kočka pokálela kuchyňskou linku, on do sebe nalil dvě až tři piva a kočku nakopl, čímž ji asi usmrtil. Kočku netopil, ale poléval vodou. K výzvě soudu na vysvětlení rozporů uvedl, že událost proběhla tak, jak uváděl na policii, neví ale, proč si to dnes již nepamatuje. Bylo to někdy v létě na konci prázdnin, asi dopoledne. Osud kotěte si nepamatuje. Poté co na místo přijela PČR, někdo bouchal na sklo. Neví ani, zda byl syn přítomen kopnutí do kotěte, či při polívání vodou. Syn se po kotěti neptal, spíš se ptá na to, zda bude obžalovaný pít, jinak je všechno v normálu. Nyní mají novou kočku, ale nevybavuje si, co se stalo s tou původní, tu měli v roce 2018, jmenovala se Rocky. Vztah k němu neměl žádný. Neví, jestli v té době měli na zahradě bazén, mají nafukovací. Manželka ten den byla asi v práci. Zřejmě ji ten den kontaktoval, protože na něj přišel ten zkrat. Nepamatuje si, zda přijela domů. Byl na gauči, rádio řvalo, pak už jen bouchání policie. To kotě tam někde muselo být, bylo doma. Ví, že ta kočka se tam vykálela a pak následoval ten souběh nějakých událostí a dál neví. To kotě běžně ven nechodilo, bylo domácí. Syn se ho osobně neptal, co je s kočkou. Řekli mu verzi, že je nemocný člověk. Tento incident, když mu na CPZ řekli, co se mělo stát, v něm vyvolal rozhodnutí, že to je krajní mez, aby neprovedl něco dalšího. Když se vrátil domů, Rocky tam nebyl, byla tam jiná kočka, ta, co mají dosud. To, že mají novou kočku, si vysvětlil tak, že tamta byla mrtvá. To se dozvěděl na policii. S manželkou smrt kočky neprobírali, bavili se jen o tom, že by měl něco se sebou dělat, že to není dobré pro syna a jeho vývoj. Po incidentu si mnohokrát četl zpětně zprávy ve svém mobilu, nedávaly mu smysl. Psal tam i nějaké ACAB zkratky, to je něco proti policii, hanlivost. U policie dříve pracoval, ale pracovní poměr ukončil tak, jak ho nechtěl, a to dohodou po dopravní nehodě pod vlivem alkoholu. Manželka pracuje jako strážník městské policie.
3. **Svědce** (a v této věci poškozená) [REDAKCE] využila svého práva a v hlavním líčení odmítla ve vztahu k projednávané věci s ohledem na manželský vztah k obžalovanému vypovídat.
4. Za souhlasu stran byl za užití § 211 odst. 1 tr. řádu dále přečten protokol o výpovědi svědka [REDAKCE] syna obžalovaného, který rovněž využil svého práva a odmítl ve vztahu

k projednávané věci s ohledem na příbuzenský vztah k obžalovanému vypovídat. Uvedl, pouze, že obžalovaný je na něj hodný, stejně tak i na jejich nového psa a kočku.

5. Za souhlasu stran byl za užití § 211 odst. 6 tr. řádu dále přečten úřední záznam o vysvětlení podaném svědkyní [REDAKCE], matkou obžalovaného, která rovněž využila svého práva a odmítla ve vztahu k projednávané věci s ohledem na příbuzenský vztah k obžalovanému vypovídat.

6. **Svědék** [REDAKCE] vypověděl, že obžalovaného zná, protože pracoval u městské policie v Turnově, svědek pracuje u státní policie v Turnově, potkávali se jako kolegové na zákrocích. Vztah proto mají pracovní, ani negativní, ani pozitivní. Zhruba rok zpátky přišlo telefonické oznámení od paní [REDAKCE], kterou po příjezdu na místo potkali před domem, někam odjížděla. Říkala, že tam byla kočka a kladivo, že ji měl obžalovaný usmrtit kladivem, a že vyhrožoval snad i jí. Obešli pozemek, za domem na zahradě viděli tu kočku a u ní perlík. Operační jim automaticky poslal druhou hlídku, po jejím příjezdu vyšel z domu obžalovaný. Popřel, že neví, o co se jedná. Vizuálně byl pod vlivem alkoholu. Oznámení bylo o tom, že obžalovaný ubil kočku kladivem. Když našli to kotě, tak asi mělo deformovanou hlavu a kožich od červené tekutiny, asi to byla krev. Kotě bylo přivázané k sušáku provázek na kšandách, aby se neškrtilo. Bylo v trávniku zaražené vlivem toho úderu. Možná byl na zahradě bazén, modrý, nafukovací. Obžalovaný měl skelný pohled, který bývá u opilosti, ale alkohol z něj asi cítit nebyl. Měl takový lehce rozvláčný, uvolněnější pohyb. O kotěti nejdříve říkal, že o ničem neví. Pak vzal ten perlík a dal ho bokem, měli kvůli tomu drobnou potyčku. Na perlíku byly malinko vidět stopy červené tekutiny, asi to byla krev. Bylo to na té ploše, která provádí úder. Nejdříve říkal, že o kotěti nic neví, ale v nějaký moment si vzpomněl, že jo. Ukázali mu ji a na ten popud řekl, že už ví, o jakou kočku se jedná, svědek ale neví, zda se obžalovaný přiznal, že ji praštil. Svědkyně [REDAKCE] byla ten den vystrašená, malinko zmatená v uspěchaném smyslu. Možná byla trochu ubrečená. Z běžného výkonu práce je zvyklá na stres a on osobně ji takhle v životě nikdy nepotkal, potom, ani předtím. Kotě leželo na boku, asi na levém, oko mělo jakoby ven. Nepřevracel je. Mělo zakrvácený kožich a asi deformovanou hlavu, jakoby placatou. Jak to viděl, tak usoudil, že byl úder na hlavu tím perlíkem, který tam viděl. Asi nevydávalo ani zvuky, to oko bylo spojeno s tělem tak, že viselo na takovém nervu o délce asi 1 cm. Pod kotětem byl malinký důlek v zemi. Neví, jak dlouho bylo to kotě mrtvé, ale nepřišlo mu, že by to byla mršina, ztuhlost nezkoušel. Podle barvy odhaduje, že to bylo čerstvé, do pár hodin. Obžalovaný byl ten den zvláště klidný, něco mezi přítomným a nepřítomným pohledem. Obžalovaný, když kotě uviděl, nebo možná, když mu bylo řečeno, že je zadržený, řekl takové zvláštní „aha“, jako kdyby něco pochopil.

7. **Svědék** [REDAKCE] vypověděl, že byly s kolegou vyslány, po příjezdu venku čekala paní [REDAKCE], která řekla, že došlo k usmrcení kočky kladivem a že pán je vevnitř. Obešli celý dům, nikoho nenašli, akorát za domem z druhé strany směrem do zahrady byl bazén a u něj byla přivázaná za šňůrku k postroji kočka. Byla mrtvá, kousek od ní leželo kladivo, takový ten perlík. Nikdo tam nebyl, z domu byla slyšet hudba. Uvnitř byl vidět pán, vyšel ven. Ptali se na kočku, ale on nechtěl říct, co se stalo. Ptali se i na kladivo, obžalovaný se k němu sehnul, kolega mu ho přišlápnul, aby k něčemu nedošlo a obžalovaný ho vytrhnul zpod nohy a hodil ho směrem k domu. Pak s nimi dobrovolně odjel na oddělení. Operační jim sdělil, že tam mělo dojít k usmrcení kočky kladivem a že pán měl vyhrožovat paní újmou na zdraví. Paní [REDAKCE] jim řekla jen to, co se týče té kočky, ale říkala, že vyhrožoval i jí a že tomu měl přihlížet i syn, ale zda to viděl přímo, to neví. Podávala to stylem, jako že u toho zabíjení kotěte byla. Byla rozrušená a asi se bála, aby se něco nestalo i jí. Říkala, že snad byla ta kočka utlučena, nebo snad i vymáchaná v bazénku, ale to neví, jestli to pouze nepřipadalo jim, protože kočka byla mokrá. Ale určitě jim říkala, že ji utloukl kladivem. Když kočku

objevili, ležela na zemi, hlavu měla promáčkou, jedno oko venku a kožich měla mokrý. Obžalovaného se ptali nad tou kočkou a ukazovali mu ji, ale on se nechtěl vyjadřovat. Nereagoval nijak, když mu tu kočku ukázali, jako kdyby tam nebyla. Na oddělení bylo vidět, že lituje toho, co udělal, že si to pomalu uvědomoval. Byl z něj cítit alkohol, když promluvil, byl středně opilý, ale že by vrávorál, to ne. Dříve už svědek v místě řešil nějaké manželské neshody.

8. Za souhlasu stran byl za užití § 211 odst. 6 tr. řádu přečten úřední záznam o vysvětlení podaném svědkyní [REDAKCE], sestrou obžalovaného, která uvedla, že [REDAKCE] se jí svěřila, že obžalovaný občas dělá doma bordel, křičel, řval, byl na ni naštvaný. Obžalovaný [REDAKCE] vyhrožoval SMS zprávami, jednalo se o hnusné zprávy, jejich obsah si už nepamatuje. [REDAKCE] jí řekla, že obžalovaný zabil kočku před zraky nezletilého syna s tím, že se to dozvěděla právě od něj.
9. Za souhlasu stran byl za užití § 211 odst. 6 tr. řádu dále přečten úřední záznam o vysvětlení podaném svědkem [REDAKCE], otcem obžalovaného, který uvedl, že neblaze se na psychice obžalovaného projevilo jeho propuštění ze zaměstnání od Městské policie Turnov po nějakém prohřešku. Obžalovaný mu řekl, že utýral kočku, že se dostal do stavu nepřičetnosti a udělal to, nedokázal se ovládat. To se rovněž svědek dozvěděl i od dcery [REDAKCE]. Obžalovaný se od dětského věku léčil s poruchou vegetativního nervového systému, dle lékaře by si měl v dospělosti dávat pozor na alkohol, který by mohl mít negativní vliv na jeho psychiku a agresivitu. Účinky alkoholu a vhodnost léčby s obžalovaným řešil.
10. Za souhlasu stran byl za užití § 211 odst. 6 tr. řádu dále přečten úřední záznam o vysvětlení podaném svědkem [REDAKCE] který uvedl, že pracuje asi deset let jako strážník Městské policie Turnov, je kolegou [REDAKCE] ona s nikým jiným neslouží. Obžalovaného zná jako pohodového člověka. Tereza Bezručová se mu nikdy nesvěřovala s tím, že by jí obžalovaný ubližoval nebo vyhrožoval, jednou v létě roku 2018 mu však řekla, že se doma něco děje, že obžalovaný zabil kočku.
11. Za souhlasu stran byl za užití § 211 odst. 6 tr. řádu dále přečten úřední záznam o vysvětlení podaném svědkyní [REDAKCE], tchýně obžalovaného, která uvedla, že dcera [REDAKCE] se jí telefonicky svěřila, že v létě 2018 obžalovaný zabil kočku a popsala jí, jak ten den doma řádil. Ví, že obžalovaný byl vykázan z domu a poté byl nějakou dobu u nich.
12. Znalec **MVDr. Jiří Dousek, Ph. D.c** (obor zemědělství, odvětví veterinářství) v rámci svého osobního výslechu nejprve odkázal na závěry jím zpracovaného znaleckého posudku, dle kterého na fotodokumentaci je vidět uhynulou kočku, se slepenou (pravděpodobně mokrou) srstí černé barvy a bílými konci končetin, přičemž s ohledem na neprovedení pitvy nelze příčinu smrti jednoznačně určit. Smrti mohly předcházet dlouhodobé klinicky prokazatelné negativní změny v činnosti nervové soustavy nebo jiných orgánových systémů zvířat vedoucí k utrpení a život zvířete ohrožujícím patologickým procesům. Příčinou smrti pravděpodobně byla mechanická traumatizace vyvolaná úderem nebo údery do hlavy zvířete. Podle doložené dokumentace lze dovodit, že k usmrcení kočky došlo zakázanou metodou, která zvířeti způsobí týrání nepřiměřenou bolestí nebo utrpením, a to bez rozdílu, zda a jakým způsobem (zda mechanickým úderem anebo topením) bylo vyvoláno utrpení a týrání, navozené negativním působením biologického stresu, vedoucího ke ztrátě hybnosti zvířete. Ke konečnému usmrcení kočky došlo v době kolem 15 hodin až mechanickým úderem do její hlavy. I v tomto případě se jedná o nedovolený způsob usmrcení ubitím zvířete. Tím, že kočka byla po násilném zásahu v období trvajícím kolem 2,5 hodiny ve stavu, kdy měla

zachovány základní životní funkce (činnosti srdce a dýchání), nelze vyloučit, že v tomto stavu negativního působení vlivů fyzikálního a biologického stresu vyvolaného, ať již mechanickou traumatizací orgánů (po nakopnutí nebo úderech s ní o zem) nebo topením, docházelo k nepřiměřenému vzniku bolesti, utrpení a příkoří týraného zvířete. I konečný způsob usmrcení kočky, ubitím palicí je způsobem, který veterinární zákon zakazuje a takový zákrok opakovaně prokazuje surovost v jednání útočníka. V rámci svého osobního výsledku při hlavním líčení a k doplňujícím dotazům poté znalec po poučení, že se má vyhnout právnímu hodnocení věci uvedl, že vycházel pouze z fotodokumentace, podle které usuzoval na poškození kostního podkladu lebky a mozku, zřejmě došlo k mechanické traumatizaci údery do hlavy zvířete. Deformace lebky nasvědčovala tomu, že mechanismus vzniku podle veterinárního pohledu způsobil těžký otřes mozku a změnu na tkáních, které řídí další funkce. Ke konečné smrti zvířete dochází až tehdy, pokud se veškeré hlavní funkce zastaví. Pokud dojde k omráčení, může stav života a vnímání bolesti dále trvat. Dospěl k závěru, že tam byly projevy života po dobu od vlastního vzniku násilí do vlastního úhynu zvířete, když v tomto směru vycházel i z obsahu původních výpovědí jednotlivých svědků. Kočka byla mokrá, namočená, čili usuzoval, že mohlo dojít k utopení, případně topení, ale stejně tak mohlo dojít i ke kontaktu s vodou pouze ponořením. Oba způsoby, jak ubít, tak utopení, jsou z pohledu veterinárního zakázány proto, že působí dlouhodobé utrpení zvířete, než nastane smrt. To obecně platí u všech živých savců. Podle fotografie nelze posoudit, zda byl úder jeden, nebo jich bylo více. Těch znaků poranění tam bylo více, ale nelze posoudit, zda to bylo jedním úderem nebo více údery, ani jejich dynamiku nelze posoudit. Po seznámení s fotografií tvořící obsah zprávy zaslané svědkyní [REDAKCE] v čase někdy před 13:32 hodin dále uvedl, že tuto fotografii neviděl, domnívá se, že je na ní zachycena mezifáze, nevidí na ní krvavé poranění na hlavě pod uchem. Buď došlo k tomu, že tato fotografie byla vyhotovena bezprostředně po úderu, kdy by ještě nedošlo ke krvácení nebo k výronu tkáně, a ta další fotografie by mohla být vyhotovena po dalším úderu, který by vedl k tomu, že by tkáň vytekla. Nebo byla tato fotografie vyhotovena po určité době, kdy dochází k výtoku krve. I v této fázi se kočka mohla nacházet po finálním úderu, ale ještě nemusela vytéct ta tekutina a být viditelná, teprve až se zastaví srdce, tak neteče krev. Údery musely být vedeny ještě proti živé kočce, protože došlo k výtoku krve, což je projev živého organismu.

13. Znalec **MUDr. Ladislav Melichar** (obor zdravotnictví, odvětví psychiatrie) v rámci svého osobního výsledku nejprve odkázal na závěry jím zpracovaného znaleckého posudku, dle kterého obžalovaný netrpí duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, jde u něj o poruchu osobnosti, impulzivní typ emočně nestabilní osobnosti, s projevy emulace a nezdrženlivosti, afekty prostými, ve vztahu k alkoholu zneužívání bez závislosti. V inkriminované době se nacházel ve stavu prostého afektu, ke kterému je osobnostně disponován, a který se vystupňoval až do krajní varianty, tj. vystupňovaného afektu. Vliv alkoholu na poruchy jednání obžalovaného je významný, nejde však o opilost patickou. Ve stavech afektů mohl obžalovaný rozpoznávat protiprávnost svého jednání, schopnost ovládat své jednání však byla snížena opakovaně podstatně, a to vzhledem k vlivu nadměrně požitého alkoholu. Vzhledem ke znalosti o nepříznivém účinku alkoholu na vlastní projevy však obžalovaný mohl ovládat své jednání k požívání alkoholu. Pobyt obžalovaného na svobodě není z hlediska forenzního nebezpečný pro okolí ani pro něho samotného za předpokladu dodržení jeho schopnosti vyvarovat se alkoholu a dodržení vlastního náhledu a plánu absolvování dobrovolné psychiatrické léčby, ať již ambulantní nebo ústavního typu. Nejsou dány podmínky pro uložení zabezpečovací detence, není indikována okamžitá hospitalizace. Obžalovaný je schopen účasti na trestním řízení a je schopen se sám hájit. V rámci svého osobního výsledku při hlavním líčení a k doplňujícím dotazům poté znalec uvedl, že člověk, který je v afektu, si určité okrajové události neuvědomuje, ale paměť na základní událost má. V době činu s tím kotětem byla paměť už do jisté míry srovnána a časově zachována. U třetího skutku vědomí obžalovaného, že se manželka vrací z nemocnice a obžalovaný na to

reaguje zlobně, protože je v tu chvíli rozzuřen, tak to by odpovídalo afektu, který není patický. To rozbití nábytku, co následovalo, taková ta agrese vůči věcem, ta však měla charakter obsahově odlišného, to už nebylo mířeno vůči někomu, to už bylo v té nezvládnuté situaci, kdy ta agrese jede kamkoliv. Krajiní možnost je připustit ten vrchol jako patický afekt. Byl to nasedající patický afekt na ten afekt základní. Obžalovaný aktuálně plní všechny podmínky, pokyny a doporučení k tomu, aby se tyto situace neopakovaly. Prognóza je v tomto směru příznivá, uložení ochranného léčení není naprosto na místě. Není pravděpodobné, co uvádí obžalovaný nyní, tedy že by si na událost s kotětem vůbec nepamatoval.

14. **Listinné důkazy:** jako stěžejní listinné důkazy byly u hlavního líčení provedeny: protokol o zadržení (č. l. 17-8), ze kterého bylo zjištěno, že obžalovaný byl zadržen dne 23. července 2018 v 15:15 hodin poté, co policie přijala oznámení o tom, že u domu Příšovice č. p. 249 měl obžalovaný rozbít kladivem hlavu kočce a následně vyhrožovat i své manželce; dále výsledek Drägeru (č. l. 19), ze kterého bylo zjištěno, že obžalovaný dne 23. července 2018 v 16:47 hodin vykazoval hodnotu 1,16 promile; dále protokol o ohledání místa činu (č. l. 47-8), včetně fotodokumentace (č. l. 49-52), ze kterého byla zjištěna dispozice rodinného domu a zahrady na adrese Příšovice č. p. 249; dále fotodokumentace zaslaných SMS zprávy (č. l. 53-8), ze kterých bylo zjištěno, že tato komunikace probíhala z telefonních čísel 704 474 104 (označené jako „Peta2“) a 733 407 471 (označené jako „Peta“), když jejich obsahem je vulgární a hrubá komunikace vůči poškozené [REDAKCE] včetně uvádění zkratky A.C.A.B (All Cops Are Bastards), a to v průběhu měsíce července 2018, když blíže neurčeného dne v čase zřejmě 13:32 hodin je poškozené zaslána obrazová zpráva zachycující bezvládné tělo kotěte černé srsti ležící na levém boku s mokrým kožichem, připoutané provázkem za obojek, spolu s zprávami ve znění „Miluju umírání, ... jiných“, „Na každého dojde“ a „Kočkofilové by měli chciťnout první, vymrdanci vy chciťpáci zpořilní, smrt si vás vybere...mám dar vyřknout ortel“; dále úřední záznam Obvodního oddělení PCR Turnov (č. l. 59), ze kterého byly zjištěny okolnosti výjezdu hlídky policie ve shodě s tím, jak tyto popisovali svědkové [REDAKCE]; dále úřední záznam (č. l. 60), ze kterého bylo zjištěno, že hlídka policie po příjezdu na místo našla na zahradě domu u bazénu mrtvé kotě, které mělo silně deformovanou hlavu, obě oči vypadlé z očních důlků, na trávě kolem kotěte se nacházela zaschlá tekutina červené barvy a dva otlaky do hlíny po blíže neurčeném nástroji o rozměrech 6x6 cm a hloubce 3 cm; srst kotěte byla mokrá od blíže neurčené tekutiny, za její zadní části se nacházel kočičí exkrement; před dveřmi domu se nacházel stavební perlík, jehož umístění bylo zachyceno na přiloženém náčrtku (č. l. 61) a stejně tak se vším ostatním i na fotodokumentaci (č. l. 62-4); dále lékařské zprávy MUDr. Stegerové (č. l. 118-9 a 206), ze kterých bylo zjištěno, že obžalovaný v letech 2017 a 2018 docházel do ordinace psychiatrické ambulance s diagnózou porucha osobnosti s rysy impulzivity, byla mu doporučena hospitalizace v PN Kosmonosy a medikace (Assentra), kterou dodržuje, jeho zdravotní stav je aktuálně stabilizovaný; dále pracovní hodnocení společnosti AMIX (č. l. 136), ze kterého bylo zjištěno, že obžalovaný je zaměstnán v této společnosti jako dělník ve výrobě od listopadu 2016 nyní již se smlouvou na dobu neurčitou, jeho zaměstnanecké hodnocení je vysoce kladné, jeho hrubá mzda se pohybuje mezi 25 a 27 tisíci korun; dále zpráva o pověsti vyhotovená Městským úřadem v Turnově (č. l. 138), ze které bylo zjištěno, že obžalovaný tímto správním orgánem nebyl v posledních třech letech projednáván pro přestupkové jednání; dále úřední záznam o incidentu se znaky domácího násilí (č. l. 146-7), ze kterého bylo zjištěno, že jednání obžalovaného ze dne 23. července 2018 bylo policií vyhodnoceno jeho jednání rizikové s ohledem na výsledky dotazníkového šetření metodou SARA DN, když důsledkem tohoto šetření bylo vykázaní obžalovaného ze společné domácnosti s poškozenou na dobu deseti dnů; dále závěrečná zpráva (č. l. 149-50) a potvrzení o vykázaní (č. l. 151-2), ze kterých bylo zjištěno, že obžalovaný podmínky vykázaní plnil; dále úřední záznam o vykázaní (č. l. 156-7), ze kterého bylo zjištěno, že vykázaní obžalovaného dne 23. července 2018 bylo zdůvodněno

kromě incidentu z předmětného dne i dalšími poškozenou oznámenými incidenty v listopadu 2016, v září 2017 a dne 2. května 2018; dále zpráva Poradny pro rodinu, manželství a mezilidské vztahy (č. l. 207), ze které bylo zjištěno, že obžalovaný do tohoto zařízení pravidelně dochází na konzultace od listopadu 2018, když jeho zakázkou je udržovací terapie po absolvování léčby, jeho stav je stabilizovaný a řada věcí se v jeho životě zklidnila a zlepšila; a konečně zprávy k pověsti obžalovaného, tj. opis z rejstříku trestů (č. l. 212) a z evidence přestupků (č. l. 211), ze kterých bylo zjištěno, že obžalovaný se přestupkových jednání nedopouští, avšak byl v minulosti již jedenkrát odsouzen pro trestnou činnost v dopravě (přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku) a dvakrát pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku, když ke dvěma z těchto odsouzení již není možné přihlížet, nicméně k odsouzení Okresním soudem v Liberci sp. zn. 2 T 16/2017 přihlížet možné je (k důkazu byl v hlavním líčení přečten trestní příkaz na č. l. 39 a protokol o veřejném zasedání na č. l. 78), navíc se obžalovaný projednávané trestné činnosti dopustil právě ve zkušební době tohoto podmíněného odsouzení.

15. K důkazu byl dále přehrán i **zvukový záznam** zachycující blíže nedatovanou komunikaci mezi obžalovaným a poškozenou, ze kterého bylo zjištěno, že se obžalovaný zřejmě při ovlivnění alkoholem vyjadřuje nevybíravým a vulgárním způsobem jak ve vztahu k poškozené, tak i dalším blíže neurčeným osobám.
16. **Hodnocení důkazů:** všechny provedené důkazy hodnotil podepsaný soud v souladu s ust. § 2 odst. 6 tr. řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného jedním projednávaným skutkem v rozsahu mírně zúženém oproti rozsahu uvedenému v podané obžalobě pod bodem 4, tedy v rozsahu uvedeném v odsuzující části výroku tohoto rozsudku shora.
17. Vina obžalovaného je v tomto směru prokazována celou řadou v řízení provedených důkazů, které ve svém souhrnu a vzájemné souvislosti tvoří ucelený řetězec, ze kterého je možno na vinu obžalovaného bezpečně usuzovat. Obžalovaný sám připouští sice pouze tolik, že někdy v létě před tím, než byl zadržen policií, nakopnul a poléval vodou jejich kotě s tím, že ostatní detaily incidentu si nepamatuje, nicméně způsob jeho násilného jednání, jeho intenzita a doba, kdy se jej dopustil, je prokazována dalšími v řízení provedenými důkazy. Jsou jimi zejména výpovědi na místě zasahujících policistů, kteří ve shodě s následně sepsanými úředními záznamy uvádějí, že na místo byli vysláni na základě telefonického oznámení svědkyně [REDAKCE], dle kterého obžalovaný jednak kladivem ubil kotě a jednak se jej obávala i ona sama. Po příjezdu hlídky byla navíc viditelně a nezvykle vystrašená. S tím, že obžalovaný zabil kladivem kotě, se svědkyně svěřila i svědkům [REDAKCE] staršímu, tomu se svěřil i sám obžalovaný. Mrtvé kotě bylo dle protokolu o ohledání činu dne 23. července 2018 po 15. hodině policisty nalezeno na zahradě domu obžalovaného, jiná osoba vyjma tehdy pětiletého syna nezletilého a vystrašené poškozené, která incident oznámila policii, se v místě v uvedený den nenacházela. Dle znalce z oboru zemědělství, odvětví veterinářství, bylo příčinou smrti kotěte buď jeho utopení nebo mechanický úder do hlavy. Pokud kotě již v čase před 13:32 hodin bezvládně leželo na trávníku, aniž by byly patrné známky úderu do jeho hlavy (krvácení), ke kterým muselo dojít ještě za života kotěte, neboť jinak by krev již po úderu nevytekla, je zřejmé, že k jeho smrti došlo spíše právě nejméně jedním mechanickým úderem do hlavy, protože utopenému (mrtvému) kotěti by již dle závěrů znalce krev po úderu do hlavy netekla. Nezodpovězenou otázkou zůstává způsob, jakým se kotě dostalo do stavu nehybnosti zachyceného na fotografii zaslané obžalovaným poškozené v čase před 13:32 hodin, zda se jednalo o důsledek (obžalovaným popíraného) topení, (obžalovaným doznaného) nakopnutí, nebo

zcela jiného nezjištěného způsobu fyzického útoku. Ať už se však jednalo o způsob jakýkoliv, v jeho důsledku se nejpozději ve 13:32 hodin kotě nacházelo v takovém stavu, kdy nebylo schopno pohybu, kdy však jeho základní životní funkce ještě byly zachovány (minimálně mu proudila krev, tedy se nezastavilo srdce a mozek). Pakliže měla být finálnímu nejméně jednomu úderu perlíkem do hlavy kotěte přítomna již i poškozená, která v čase 13:32 ještě byla mimo domov, neboť jí obžalovaný fotografii zasílal přes mobilní aplikaci, pak je zřejmé, že kotě po nikoliv zanedbatelnou dobu trpělo stavem, kdy mělo základní životní funkce zachovány, avšak k jeho konečnému usmrcení došlo až významně, tj. nejméně o několik desítek minut, později. O opakovanosti úderů perlíkem svědčí výpověď svědků – zasahujících policistů společně s protokolem o ohledání místa činu, ze kterých vyplývá, že deformovaná hlava kotěte byla zaražena do terénu, v jejím okolí byly patrné další hluboké otisky odpovídající úderům perlíku, na kterém byly navíc patrné stopy krve a který se obžalovaný pokoušel před policisty odklidit. Nebylo však nade vší pochybnost zjištěno, že by obžalovaný hlavu kotěte zasáhl více než jedním úderem, přičemž již jeden takový úder se mohl stát kotěti osudným (v daném případě však spíše takzvanou ranou z milosti). Z uvedeného je zřejmé, že skutkový stav byl rekonstruován nejen na základě výpovědi svědků, ale zejména pak na základě jejich spojitosti s elektronickou komunikací obžalovaného s poškozenou v době probíhajícího útoku na domácí zvíře.

18. Je tak prokazováno, že obžalovaný dne 23. července 2018 v blíže nezjištěné době od 12:31 hodin do 14:54 hodin, pod vlivem alkoholu, nakopnul jejich domácí zvíře – kotě, které mělo kšíry a bylo přivázané na provaze, poléval je vodou a jiným blíže nezjištěným způsobem docílil již nejméně od 13:32 hodin, že kotě leželo na boku vedle dětského bazénu s mokrým kožichem a jevílo pouze slabé známky života neschopné pohybu, aby následně nejpozději v čase 14:54 hodin vzal perlík a nejméně jedenkrát jím udeřil kotě do oblasti hlavy, čímž kotě usmrtil. Bylo dále zjištěno i to, že v uvedené době kotě bylo nuceno v důsledku jednání obžalovaného vytrpět nepřiměřenou bolest, utrpení a příkoří, které vzhledem k době trvání lze označit jako bolest vysoké intenzity, respektive týrání zvláště surovým a trýznivým způsobem. Jak totiž vyplývá u ust. § 4 zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu proti týrání zvířat, za „prosté“ týrání se (příkladmo) považuje, *pakliže je zvíře podrobena výcviku nebo veřejnému vystoupení anebo obdobnému účelu, je-li toto pro zvíře spojeno s bolestí, utrpením, zraněním nebo jiným poškozením, jakož i vychovávání, cvičení nebo účelově používání zvířete k agresivnímu chování vůči člověku nebo jiným zvířatům, dále nucení zvířete k výkonům, které neodpovídají jeho fyzickému stavu a biologickým schopnostem a prokazatelně překračují jeho síly, používání podnětů, předmětů nebo bolest vyvolávajících pomůcek tak, že působí klinicky zjevné poranění nebo následně dlouhodobé klinicky prokazatelné negativní změny v činnosti nervové soustavy nebo jiných orgánových systémů zvířat, používání k vázání nebo k jinému omezení pohybu zvířete prostředky, které zvířeti způsobují anebo lze předpokládat, že budou způsobovat, poranění, bolest nebo jiné poškození zdraví, nebo usmrcení zvířete způsobem působícím nepřiměřenou bolest nebo utrpení*. Pakliže podepsaný soud dospěl k závěru, že se v případě posuzovaného jednání obžalovaného jednalo o stav bolesti a utrpení trvající nejméně několik desítek minut, pak je nutno na takové jednání obžalovaného ve vztahu k usmrcenému kotěti nahlížet jako na jednání, které je nutno označit za týrání zvířete zvláště surovým a trýznivým způsobem.
19. Dokazování v hlavním líčení bylo dále po zjištění skutkového stavu zaměřeno jednak na pohnutky obžalovaného vedoucí jej k jeho protiprávnímu jednání a jednak na jeho osobní poměry za účelem správné volby druhu ukládaného trestu a stanovení jeho odpovídající výměry. Motiv a zejména pak pohnutka trestného činu obvykle nejsou znakem skutkové podstaty konkrétních trestných činů, přesto však mají, jsou-li v řízení zjištěny a prokázány, svůj význam pro posouzení zejména závažnosti posuzovaného činu a je nutné je zohlednit při ukládání trestu. Na otázku objasnění pohnutky, z jaké byl skutek, ve kterém je spatřován trestný čin, spáchán obžalovaným, přitom klade důraz i ust. § 89 odst. 1 písm. b) tr. řádu, dle kterého je v trestním řízení v nezbytném rozsahu třeba dokazovat zejména, zda posuzovaný

skutek spáchal obžalovaný, případně z jakých pohnutek. V posuzované věci bylo zjištěno, že obžalovaný je osobou, která není nijak významně trestně právně narušena, nicméně která se nyní projednávané trestné činnosti dopouští ve zkušební době předchozího podmíněného odsouzení. Má stabilní zaměstnání i příjem, jako zaměstnanec je hodnocen vysoce kladně, podrobuje se dobrovolně ambulantní psychiatrické léčbě a vztahové terapii, dříve na dobrovolné bázi podstoupil i léčbu ústavní. I přes prožité události obžalovaný zřejmě v současné době žije spořádaným rodinným životem s manželkou a synem, kteří jej podporují. Vnímá problémy spojené s jeho zdravotním stavem, které se aktivně snaží řešit. Neužívá návykové látky, od alkoholu abstínuje.

20. K otázce použité **právní kvalifikace**, která byla, co se týče odsuzujícího výroku za shora uvedený skutek, bez dalšího převzata z podané obžaloby, se sluší uvést následující. Obžalovaný se svým jednáním specifikovaným pod bodem I. tohoto rozsudku dopustil přečinu týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, kterého se dopustí ten, kdo týrá zvíře zvláště surovým a trýznivým způsobem a způsobí týranému zvířeti takovým činem smrt. Použitá právní kvalifikace v případě tohoto skutku nedoznala žádných změn oproti té, jež byla uvedena v podané obžalobě, neboť tato byla dle názoru soudu správná a přiléhavá i přesto, že nebylo prokázáno, že by obžalovaný usmrcené kotě nejprve topil, či že by na jeho hlavu směřoval více úderů stavebním perlíkem. Obžalovaný se uvedeného jednání dopustil v úmyslu přímém (§ 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku), neboť svým jednáním chtěl porušit zájem chráněný zákonem, tj. v daném případě zájem na ochraně zvířat, která jsou živými tvory schopnými pociťovat bolest a utrpení, a to před týráním, poškozováním jejich zdraví a jejich bezdůvodným usmrcením člověkem.
21. **Výrok o trestu** – v souhrnu shora uvedených faktů, při úvaze o druhu trestu a jeho výměře soud hodnotil nejen společenskou škodlivost jednání obžalovaného s přihlédnutím k jeho pohnutkám a možnostem nápravy, ale zohlednil též dosavadní způsob jeho života a podíl na objasnění trestné činnosti. Při ukládání druhu a výměry trestu soud vážil všechny rozhodné skutečnosti tak, jak mu ukládají ust. § 38 a 39 tr. zákoníku. Takto bylo přihlédnuto (v míře, ve které se tyto skutečnosti podařilo soudu v hlavním líčení zjistit) k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům obžalovaného. Dále bylo přihlédnuto k dosavadnímu způsobu jeho života, byly zvažovány možnosti nápravy a bylo zohledněno i chování obžalovaného po činu. Podepsaný soud rovněž zvažoval všechny tyto okolnosti z hlediska okolností polehčujících a přitěžujících ve smyslu ust. § 41 a 42 tr. zákoníku.
22. Za přečin týrání zvířat podle § 302 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. b) tr. zákoníku může soud uložit jeho pachateli trest odnětí svobody od šesti měsíců do tří roků. Obžalovanému přitěžovala zejména ta okolnost, že se v jeho případě jedná o osobu nikoliv bezúhonnou, konkrétně o osobu v minulosti již soudně trestanou, která se navíc posuzovaného jednání dopustila ve zkušební době předchozího podmíněného odsouzení (byť se jedná o typově zcela odlišnou trestnou činnost a na obžalovaného tak není možno nahlížet jako na speciálního recidivistu). Náhled obžalovaného na projednávaný skutek, zejména pak na svou komplikovanou osobní situaci a jeho snaha tuto řešit za pomoci rodiny a odborníků, tedy jednání obžalovaného po činu, naopak podepsaný soud řadí mezi okolnosti obžalovanému polehčující, stejně tak i skutečnost, že se po dobu již jednoho a půl roku po projednávaném skutku žádné další protiprávní činnosti nedopouští (ani přestupkové). Nikoliv zanedbatelný se na druhou stranu jeví i fakt, že surovým jednáním obžalovaného bylo usmrceno domácí zvíře v rodině, kde je vychováván tehdy pětiletý syn, jehož přítomnost při tomto jednání sice v řízení prokázána nebyla, na jehož vývoj však související okolnosti musely zanechat určitý nikoliv pozitivní vliv (minimálně při vysvětlování toho, co a proč se s kotětem stalo, neboť na to se jistě svých rodičů musel dotazovat). Za takovéto situace, kdy na obžalovaného nemá

достатеčného výchovného vlivu trest nespojený s přímým výkonem, bylo nutno uvažovat právě o takovém trestu, který bude obžalovaný nucen osobně vykonat. Obžalovaný neprojevili ochotu vykonat trest obecně prospěšných prací, nicméně v úvahu přicházela jiná alternativa k nepodmíněnému trestu odnětí svobody. Jedná se o trest peněžitý, k jehož uložení soud přistoupil po zjištění a zhodnocení majetkových poměrů obžalovaného. Obžalovaný je osobou se stabilním čistým měsíčním příjmem přesahujícím 20 000 Kč, vede společnou domácnost (tedy i společný rozpočet) se svou manželkou, když stále povinné výdaje se pohybují okolo 15 000 Kč měsíčně. Je spoluvlastníkem rodinného domu, v němž bydlí, a vlastníkem motorového vozidla, kromě hypotéky není zatížen dluhy. Podepsaný soud je přesvědčen, že za daných okolností lze účelu trestu dosáhnout nejlépe uložení trestu peněžitého namísto trestu odnětí svobody, a to trestu ve výměře 100 denních sazeb po 400 korunách, celkem tedy ve výši 40 000 Kč. Denní sazbu peněžitého trestu soud stanovil ve výměře zhruba jedné poloviny průměrného denního příjmu obžalovaného, a to zejména s přihlédnutím ke skutečnosti, že rodinný rozpočet obžalovaného je dále plněn i příjmem manželky obžalovaného. Počet denních sazeb uloženého peněžitého trestu byl soudem stanoven s přihlédnutím k hlediskům stanoveným v § 68 odst. 3 tr. zákoníku, tedy s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu. Současně bylo rozhodnuto ve smyslu § 68 odst. 5 tr. zákoníku o rozložení peněžitého trestu do osmi měsíčních splátek po 5 000 Kč pod ztrátou jejich výhody v případě nezaplacení byt' jediné z nich, neboť zaplacení peněžitého trestu v celkové výměře odpovídající dvěma měsíčním příjmům obžalovaného by zřejmě rozpočet obžalovaného nepřiměřeně zasáhlo. Dále bylo s přihlédnutím k § 69 odst. 1 tr. zákoníku přistoupeno k uložení náhradního trestu odnětí svobody pro případ nevykonání trestu peněžitého, a to ve výměře, jež odpovídá počtu měsíců, v nichž by měl být peněžitý trest zaplacen, a která je stanovena i s přihlédnutím k trestní sazbě, kterou byl obžalovaný v posuzované věci ohrožen. Uvedený peněžitý trest je dle přesvědčení soudu trestem plně v souladu se zásadami vtělenými zákonodárcem do příslušných ustanovení trestního zákoníku a není rozhodně trestem nepřiměřeně přísným. Jako účelný se po dokazování provedeném v hlavním líčení nejevilo ani uložení trestu obsaženého v původně vydaném trestním příkazu, tedy podmíněného odsouzení za současného stanovení dohledu probačního úředníka, neboť situace obžalovaného, jak je rozvedeno shora, již jednak vyžaduje uložení trestu spojeného s přímým výkonem, jednak obžalovaný aktuálně je podroben odborné péči v psychiatrické ambulanci MUDr. Stegerové i terapiím v poradně pro manželské a mezilidské vztahy. Prognóza obžalovaného je navíc v tomto směru dle názoru znalce příznivá, rodinné i pracovní poměry obžalovaného jsou zřejmě uspořádané.

23. Co se týče zprošťujícího výroku II. shora ve vztahu k jednání, jež mělo spočívat ve vyhrožování skupině obyvatelů usmrcením, konkrétně ve spáchání tří přečinů násilí proti skupině obyvatelů a proti jednotlivci podle § 352 odst. 1 tr. zákoníku, k tomuto je nutno uvést, že obžalovaný spáchání těchto skutků nedoznával, zmiňoval pouze v obecné rovině vztahové problémy s manželkou, které nebyly nijak blíže časově zařazeny ani rekonstruovány za pomoci žádných dalších v řízení provedených důkazů. Svědkyně [REDAKCE] ve věci využila svého práva a odmítla vypovídat, čímž se významně změnila důkazní situace oproti době před podáním obžaloby. Jediným dalším o vině obžalovaného svědčícím důkazem mohl být svědkyně [REDAKCE] pořízený audiozáznam hovoru s obžalovaným, na kterém však žádné konkrétní výhrůžky vůči ní ani vůči jiným osobám nejsou zachyceny, není zřejmá ani doba či okolnosti jeho pořízení. Obhajoba obžalovaného tak v řízení nebyla vyvrácena. Bez dalšího relevantního, byt' nepřímého důkazu, jenž by důkazní situaci ve spojení s audionahrávkou postavil najisto, není možné obžalovaného vést k trestní odpovědnosti, a tedy bylo v uvedených pochybnostech nutno rozhodnout v jeho prospěch, neboť v řízení nebylo prokázáno, že by obžalovaný spáchal skutky, pro které byl stíhán a které byly v podané obžalobě označeny body 1 – 3.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec, prostřednictvím okresního soudu v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení. V téže lhůtě, nebo v lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Liberec 9. prosince 2019

Mgr. Přemysl Pechlát v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Anežka Šimonková

Toto rozhodnutí nabylo ve výroku I. právní moci dne 16.04.2020 () a je vykonatelné dne 16.04.2020, ve výroku II. právní moci dne 17.01.2020 () a je vykonatelné dne 17.01.2020. Připojení doložky provedla Anežka Šimonková dne 21.05.2020.